व्याख्यातारी। तत्र हेलाराजः कहणात्राचीनः। शतकानि तु खपरपद्योपनिवद्धानीति प्रन्थान्तरसंवादतोऽवगम्यते। दुष्टल्लीखन्नमानसेन भर्तृहरिणा राज्यलक्ष्मीमवज्ञाय वैराग्यमाश्रितमिति चिराय प्रसिद्धिः। तत्र—"यां चिन्तयामि सततं
मयि सा विरक्ता, सा चान्यमिच्छति जनं, स जनोऽन्यरकः,। अस्सत्कृतेऽपि
परितुष्यति काचिदन्या, धिक् तां च, तं च, मदनं च, इमां च, मां च॥" इल्लिपि
तदीयं पद्यं लिङ्गम्। इदं—राज्ञो राज्ञ्याम्, राज्ञ्याः पुरपाले, पुरपालस्य अन्यत्रानुरिक्त
गमयतीति किवदन्ती। अयमेव मर्तृहरिह्दिहरोपाध्यायविरचितस्य भर्तृहरिनिर्वेदाक्यनाटकस्य कथानायको विभाव्यते। तत्र राज्ञो भानुमती विश्चद्धचरितेव, नतूककिवदन्तीगन्धोऽपि। राज्ञो योगि—गोरस्रतो दीक्षाप्रहणं चेति दिक्॥

भोजदेवः।

सरखतीकण्ठाभरणादिनानाविधसंदर्भरचयिता कृतिशकुन्तकल्पतरुर्धारानगरी-नाथो भूपाळरतं भोजदेनो विक्रमार्कसंवत् १०७८ आसीत्, तदेतद्धो निर्दिष्टात्तस्य दानपत्राद्यक्तम् ।

वद्रदस्य काव्यालंकारातपरिसन् मम्मटस्य काव्यप्रकाशात् पूर्वसिन् काले सरस्व-तीकण्ठामरणमालंकारिकाणां वद्धतः कण्ठामरणमेवाभूत् । तत एवास्य वहवो विषया उदाहृतयश्वालंकारमन्थेषूढृता लभ्यन्ते । अस्य च पञ्च परिच्छेदाः । तत्र प्रथमे परिच्छेदे विस्तरतो दोषगुणविवेचनम् । द्वितीये वाह्यसंज्ञाः शब्दालंकाराः, तृतीये आभ्यन्तरसंज्ञा अर्थालंकाराः, चतुर्थे वाह्याभ्यन्तरसंज्ञा उभयालंकारा विवे-चिताः । पञ्चमे तु प्राचीनरीत्या रसादिदेशितः । यद्यप्यत्र मौलिकविषयाणाम-वान्तरमेदा नातिप्रयोजनीयास्तथाप्यनेके पदार्था उदाहरणश्चोकाश्च साहित्यमाध्य-कालिकविवेकादर्शम्ता अवद्यं पर्यालोचनीयाः ।

एतत् कण्ठाभरणं महाराजश्रीभोजदेवेन अलंकारशास्त्रत्वेन व्यपदिष्टम् । एतस्य प्रारम्भसमाप्ती—

'व्वनिवेर्णाः पदं वाक्यमित्यास्पद्चतुष्टयम् । यस्याः स्क्ष्मादिमेदेन वाग्देवीं तामुपासहे ॥' "यावन्मूर्प्ति हिमांशुकन्दलभृति स्ववाहिनी धूर्जटे— यावद्वस्पत्ति कौस्तुभस्तविकते लक्ष्मीर्मुरद्वेषिणः । याविचत्तसुविस्रलोकविजयप्रौढं धनुः कौसुमं भूयात्तावदियं कृतिः कृतिधियां कर्णावतंसोत्पलम् ॥" इसेवगुपस्रोकते ।

तद्दानपत्रस्यापेक्षितांशोऽयम्—

'****** परमभद्यरकमहाराजाधिराजपरमेश्वरश्री-सीयकदेवपादानुष्यातप-रमभद्यरकमहाराजाधिराजपरमेश्वरश्रीवाकपतिराजदेवपादानुष्यातपरमभद्वारक-महाराजाधिराजपरमेश्वरश्रीसिन्धुराजदेवपादानुष्यातपरमभद्वारकमहाराजाधिरा-